

Jummalanna laulud.

Kui inimenne omma haigusse wodi
peäl Jummalanna armo saab.

1.

Wisi! Kes Jummalat ni lasseb tehha,
Oh walmista end' inimenne!
Sest haige, nõdder olled sa
Kes teab: ehk on ürrikenne
Se aeg, mis sul weel ellada:
Et kohto ette astudes,
Sul rahho olleks süddames.

Kui peaks tanna kätte joudima
So wiinne tund sin ilmas io,
Ning Jummal sinust arro noudma
Ning sinna olnud holetu;

Ei heitnud armo hinge peäl —
Mis woid siis lota taewas seäl?

Nüüd melest jägo ilma mõtted
Sul Jummalaga teggemist,
Ea üksnes on, kui surres woitlesd,
So roõm; sull' sadab hingamist.
Ka sulle Jeesust läkkitand,
Kes sindki armust lunnastand.

2.

Wisi! Kes Jummalat ni lasseb tehha,
Nüüd Jeesus minno jure jänud!
„Mo hing on jälle jahhutud
Kui ellaks' uest;“ se, kes maitsnud
Se taewa roog, on ühhendud
Jeesusse kalli armoga,
Kus wõttab targast ellada.

Oh wähhenda siis minno hädda,
Mo Jummal! minno abbimees!
„Ma lubban eddespidi jätta